

T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/545
KARAR NO : 2019/528
KARAR TR : 30.09.2019

Ö Z E T:4703 sayılı Ürünle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun uyarınca verilen idari para cezası ile ürünlerin "piyasaya arzının yasaklanması, toplatılması, bertaraf edilmesine v.s." ilişkin olarak verilen kararın iptali istemiyle açılan davanın, Kabahatler Kanunu'nun 3 ve 27/1. maddesi hükümleri uyarınca ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : G. Diş Deposu Tic. ve Paz. Ltd. Şti.
Vekili : Av. F.D.
Davalı : Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu

O L A Y : Sağlık Bakanlığı Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu'nun 12.04.2019 gün ve 82712826-511-E.61415 sayılı idari para cezası ve idari yaptırım konulu yazısı ile, davacı şirket tarafından ithal edilerek piyasaya arz edilen "Being Rose 202 CA (P) Anguldurva (İçten Sulu)" adlı ürünün devir hızının 22 000 - 27 000 rpm olmasına rağmen 2008 yılında yapılan ihaleye 40 000 rpm olarak sunulduğu, ürünün uygunluk beyanında tanımlı olmamasına rağmen bu isimle ÜTS kayıt bildiriminin yapıldığı hususunda Kuruma yapılan bildirim nedeniyle söz konusu firmada 4.12.2018 tarihinde yapılan denetim, elde edilen bilgi belgeler ve firma savunmasının mevzuat çerçevesinde değerlendirilmesi sonucunda;

Rose 202 Ca (P) Anguldurva (İçten Sulu) adlı ürünün, uygunluk beyanında tanımlı olmamasına rağmen davacı şirket tarafından Tıbbi Cihaz Yönetmeliğinin 14. maddesine aykırı olarak ÜTS kayıt bildirimi yapılarak piyasaya arz edildiği;

Rose 202 CA (P) Anguldurva (İçten Sulu) adlı ürünün devir hızının ürün teknik dosyasındaki test raporunda belirlenen devir hızlarının (22 000 - 27 000 rpm) üzerinde bir değerde 40 000 rpm olarak piyasaya arz edildiği, ürünün 40 000 rpm devir hızına elektrikli motorlarla çalışırken ulaşıldığı yönünde üretici tarafından beyan düzenlendiği, ancak ürünün elektrikli motorla çalıştığına yönelik olarak temel gereklere uygunluk çalışması ile Tıbbi Cihaz Yönetmeliğinin Ek VII AT uygunluk beyanı başlığı 3. maddesindeki hususları kapsayan bir çalışmanın yapılmadığı, dolayısıyla bu durumun Tıbbi Cihaz Yönetmeliğinin 5. maddesine aykırı olduğu;

Ayrıca, ürün teknik dosyasında mevzuata uygun ürüne ait klinik çalışma veya eşdeğer ürüne ait literatür çalışmasının yer almadığı, bu durumun da Tıbbi Cihaz Yönetmeliğinin 15. maddesine aykırı olduğu;

Dolayısıyla, adı geçen ürünün, davacı şirket tarafından, Tıbbi Cihaz Yönetmeliğinin Temel Gereklere başlıklı 5. maddesi, Kayıt Sistemi başlıklı 14. maddesi ve Klinik Araştırmalar başlıklı 15. maddesi ile 4703 sayılı Ürünle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması Ve Uygulanmasına Dair Kanun'un 5. maddesinin birinci fıkrasına aykırı olarak piyasaya arz edildiğinin tespit edilmesi nedeniyle, davacı şirketin 4703 sayılı Kanun'un 12. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca 18.312 TL idari para cezası ile cezalandırılmasına;

"Being Rose 202 CA (P) Anguldurva (İçten Sulu)" adlı ürünlerin masrafları üretici tarafından karşılanmak üzere piyasaya arzının durdurulmasına;

Bu yazının tebliğ edildiği tarihten itibaren en geç 15 gün içerisinde geri çekme planı ile geri çekmede kullanılacak Tıbbi Cihaz Geri Çekme Bildirimini hazırlayarak Kurum onayına sunulmasına;

Geri çekme planı ile Tıbbi Cihaz Geri Çekme Bildiriminin uygun görüldüğünün Kurum tarafından bildirilmesini müteakip geri çekme işlemine ivedilikle başlanmasına;

Teknik düzenlemeye aykırı ürünlerin stoklarına ulaşmasını müteakip en geç 15 gün içerisinde ara raporun hazırlanarak Kuruma sunulmasına;

Ara raporun Kurum tarafından incelenmesi ve onaylanmasını müteakip geri çekilen ürünlere yapılması planlanan faaliyetlerin Kurum ile koordinasyon içerisinde gerçekleştirilmesine;

Geri çekme planındaki faaliyetlerin tamamının yerine getirilmesini müteakip en geç 15 gün içerisinde nihai raporun hazırlanarak Kuruma sunulmasına;

Teknik düzenlemeye aykırılığı tespit edilen ürünlere dair işlemlerin belirtilen süre içerisinde gerçekleştirildiğini gösterir bilgi/belgelerin Kuruma iletilmemesi halinde ürün bilgilerinin Kurum internet sitesi üzerinden ilan edileceğinin bilinmesi, idari para cezasının ve masrafların tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içerisinde ödenmesi ve belgesinin Kuruma sunulmasına karar verildiği davacı şirkete bildirilmiştir.

Davacı vekili, idari para cezası ile idari yaptırım konulu kararın iptali istemiyle adli yargı yerine başvuruda bulunmuştur.

ANKARA 6. SULH CEZA HÂKİMLİĞİ: 13.05.2019 gün ve D.İş No:2019/3823 sayı ile, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 27/8. maddesi uyarınca idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde, idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği belirtildiğinden, itiraz edilen kararda hem idari para cezasına, hem de idari işlem niteliğinde bir takım müeyyidelere yer verildiği görüldüğünden, ilgili müeyyidelerin idari işlem niteliğinde olduğu ve idari işlemlerin iptali için de idare mahkemesine başvurulması gerektiği açıklanarak, başvurunun görüş ve çözümünün idari yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle başvurunun görev yönünden reddine karar verilmiş, verilen karar itiraz edilmeden kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 3. İDARE MAHKEMESİ: 02.07.2019 gün ve E:2019/1037 sayı ile, dava konusu idari yaptırımın 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden olması ve anılan Kanun'un 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacak olması, dava konusu idari para cezası ve idari yaptırımın dayanağı olan 4703 sayılı Kanun'da kanun yoluna ilişkin özel bir hüküm olmaması nedeniyle, bakılan uyumsuzluğa ilişkin görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri dikkate alınacağından dava konusu uyumsuzluğun görüş ve çözümünde adli yargının görevli olduğu açıklanarak, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına ve davanın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmeye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesinin Hicabi DURSUN'un başkanlığında, Üyeler Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan 30.09.2019 tarihli toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosya sureti de temin edilmek suretiyle birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyumsuzluğunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Gülten Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 4703 sayılı Kanun'un 5. maddesinin birinci fıkrasına aykırılık yapıldığının tespit edildiğinden bahisle, aynı Kanun'un 11 ve 12. maddeleri uyarınca verilen idari yaptırım kararlarının iptali istemiyle açılmıştır.

29.6.2001 gün ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun'un 5. maddesinin birinci fıkrasında, "Piyasaya arz edilecek yeni ürünlerin ilgili teknik düzenlemeye uygun olması zorunludur. Bu hüküm, kullanılmış olmakla birlikte değişiklik yapılarak piyasaya tekrar arz edilmesi hedeflenen ürünler ile Avrupa Birliği üyesi ülkeler dışındaki ülkelere ithal edilen eski ve kullanılmış ürünlere de uygulanır." denilmiş, 12. maddesinin birinci fıkrasında "Bu Kanunun; a) 5 inci maddesinin birinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında dört bin Türk lirasından elli bin Türk lirasına kadar, idari para cezası uygulanır" denilerek idari para cezaları düzenlenmiş; "Ürünün piyasaya arzının yasaklanması, toplatılması ve bertarafı" başlıklı 11. maddesinde ise, "İlgili teknik düzenlemeye uygunluğu belgelenmiş olsa dahi, bir ürünün güvenli olmadığına dair kesin belirtilerin bulunması halinde, bu ürünün piyasaya arzı, kontrol yapılncaya kadar yetkili kuruluşça geçici olarak durdurulur.

Kontrol sonucunda ürünün güvenli olmadığına tespit edilmesi halinde, masrafları üretici tarafından karşılanmak üzere, yetkili kuruluş;

- Ürünün piyasaya arzının yasaklanması,
- Piyasaya arz edilmiş olan ürünlerin piyasadan toplanmasını,
- Ürünlerin, güvenli hale getirilmesinin inkânsız olduğu durumlarda, taşıdıkları risklere göre kısmen ya da tamamen bertaraf edilmesini,

d) (Değişik: 18/6/2017-7033/69 md.) (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen önlemler ve ürünün içerdiği riskler hakkındaki bilgilerin, üretici tarafından etkili olacak şekilde duyurulmasını, üretici tarafından yapılan duyuru veya duyuru şekli uygun bulunmaz veya yetersiz görülürse, ülke genelinde dağıtım yapılan iki gazete ile ülke genelinde yayın yapan iki televizyon kanalında ilanı suretiyle risk altındaki kişilere duyurulmasını,

Sağlar.

Risk altındaki kişilerin yerel yayın yapan gazete ve televizyon kanalları vasıtasıyla bilgilendirilmesinin mümkün olduğu durumlarda, bu duyuru yerel basın ve yayın organları yoluyla, risk altındaki kişilerin tespit edilebildiği durumlarda

ise bu kişilerin doğrudan bilgilendirilmesi yoluyla yapılır.

(Ek fıkra: 18/6/2017-7033/69 md.) İkinci fıkrada yer alan hükümler, yetkili kuruluş tarafından 4 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtildiği şekilde hazırlanarak yürürlüğe konulan teknik düzenlemede yer alan diğer önlemlerin alınmasını engellemez.

Bu madde kapsamında alınacak önlemler, gerektiğinde Komisyona iletilir.” hükmü yer almış; 13. maddesinde, bu idarî para cezalarına karşı, tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebileceği öngörülmüştür, 23.1.2008 gün ve 5728 sayılı Kanun’un 496. maddesi ile 13. madde, “Bu Kanunda yer alan idarî para cezaları, yetkili kuruluşlar tarafından verilir” şeklinde değiştirilmiş; 5728 sayılı Kanun, 8.2.2008 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun’da idari para cezasına ve idari tedbirlere karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiştir.

Öte yandan, 30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun 3 üncü maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa’nın 31. maddesinde, “(1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır” denilmiştir;

Anılan Kanun’un birinci maddesinde, “Bu Kanunda; toplum düzenini, genel ahlâkı, genel sağlığı, çevreyi ve ekonomik düzeni korumak amacıyla;

a) Kabahatlere ilişkin genel ilkeler,

b) Kabahatler karşılığında uygulanabilecek olan idari yaptırımların türleri ve sonuçları,

c) Kabahatler dolayısıyla karar alma süreci,

d) İdari yaptırma ilişkin kararlara karşı kanun yolu,

e) İdari yaptırım kararlarının yerine getirilmesine ilişkin esaslar,

Belirlenmiş ve çeşitli kabahatler tanımlanmıştır” denilerek Kanunun amaç ve kapsamı belirlenmiş; ikinci kısmında yer alan 32 ila 43. maddelerinde, Türk Ceza Kanunu kapsamı dışında kalan çeşitli kabahatler sayılarak, bu eylemlere yaptırımlar öngörülmüştür.

Aynı Kanun’un 2. maddesinde, “kabahat” deyiminden, kanunun karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların “idarî para cezası” ve “idarî tedbirler”den ibaret bulunduğu; “idarî tedbirler”in de mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğu belirtilmiştir.

Kanun’un “Mülkiyetin kamuya geçirilmesi” başlıklı 18.maddesinde de:

“(1) Kabahatin konusunu oluşturan veya işlenmesi suretiyle elde edilen eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine, ancak kanunda açık hüküm bulunan hallerde karar verilebilir.

(2) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, eşyanın;

a) Kullanılmaz hale getirilmesi,

b) Niteliğinin değiştirilmesi,

c) Ancak belli bir surette kullanılması,

Koşullarından birinin yerine getirilmesine bağlı olarak belli bir süre geciktirilebilir. Belirlenen süre zarfında koşulun yerine getirilmemesi halinde eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

(3) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar kesinleşinceye kadar ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından eşyaya elkonulabileceği gibi; eşya, kişilerin muhafazasına da bırakılabilir.

(4) Eşyanın mülkiyeti, kanunda açık hüküm bulunan hallerde ilgili kamu kurum ve kuruluşuna, aksi takdirde Devlete geçer.

(5) Eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilebilmesi için fail hakkında idari para cezası veya başka bir idari yaptırım kararı verilmiş olması şart değildir.

(6) Kaim değer mülkiyetinin kamuya geçirilmesine de karar verilebilir.

(7) Mülkiyeti kamuya geçirilen eşya, başka suretle değerlendirilmesi mümkün olmazsa imha edilir.

(8) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, kesinleşmesi halinde yerine getirilir” denilmiştir; “Başvuru yolu” başlıklı 27. maddesinin birinci fıkrasında, “idarî para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç on beş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmaması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir.”; 27. maddesine, 5560 sayılı Kanun ile eklenen sekizinci fıkrasında ise; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği kurala bağlanmış, bu maddenin gerekçesinde de bu hükümle, Kabahatler Kanunu’ndaki düzenlemelerin ortaya çıkardığı bağlantı sorununa çözüm getirilmesinin amaçlandığı ifade edilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu’nun; idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı ancak; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık Mahkemesi’nce, idari para cezası yönünden oluşan olumsuz görev uyuşmazlık-larının çözümünde,

idari para cezasına konu işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararın da verilmiş olması ve dosya içeriğinden bu kararın idari yargı yerinde dava konusu edildiğinin anlaşılması halinde; idari para cezasına ilişkin kararın hukuka aykırılığı iddiasının da, idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılarak, idari yargı yerince verilen görevsizlik kararlarının kaldırılmasına karar verilmiştir.

Somut olayda, idari para cezasına konu işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak mülkiyetin kamuya geçirilmesi amacıyla “ürünlerin piyasaya arzının yasaklanması, masrafların üreticisi tarafından karşılanmak üzere piyasada bulunan ürünlerin üreticisi tarafından toplanması, ürünlerin bertaraf edilmesi, alınacak önlemlere ilişkin bilgilerin risk altındaki kişilere duyurulması amacıyla mevzuata uygun olarak gerekli ilan, duyuru ve çağrılar yapılmasına” da karar verildiği ve bu kararın da dava konusu yapıldığı anlaşılmış, yukarıda anlatıldığı şekilde, söz konusu yaptırımın kabahatler karşılığında uygulanacak olan ilgili kanununda yer alan diğer tedbirler içinde sayılan mülkiyetin kamuya geçirilmesi amacıyla uygulanan yaptırımlardan biri olduğu ve bu karara karşı 4703 sayılı Kanun’da kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmediği gözetildiğinde, olumsuz görev uyumsuzluğunun çözümünde, “ürünlerin piyasaya arzının yasaklanması, masrafların üreticisi tarafından karşılanmak üzere piyasada bulunan ürünlerin üreticisi tarafından toplanması, bertaraf edilmesi, alınacak önlemlere ilişkin bilgilerin risk altındaki kişilere duyurulması amacıyla mevzuata uygun olarak gerekli ilan, duyuru ve çağrılar yapılmasına” ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın da adli yargı yerinde görüleceği açıktır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyumsuzlukta, öngörülen idari para cezası ile diğer idari yaptırımların 5326 sayılı Kanun’un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 4703 sayılı Ürünlerle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun’da idari para cezasına ve ilgili idari yaptırımlara itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu’nun 5560 sayılı Kanun’la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, dava konusu idari yaptırım kararlarına (idari para cezası ve diğer idari tedbirler) karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 3. İdare Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile, Ankara 6.Sulh Ceza Hâkimliğince verilen 13.05.2019 gün ve D.İş No:2019/3823 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

S O N U Ç: Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 3. İdare Mahkemesince yapılan BAŞVURUNUN KABULÜ ile, Ankara 6.Sulh Ceza Hâkimliğince verilen 13.05.2019 gün ve D.İş No:2019/3823 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRIL-MASINA, 30.09.2019 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan
Hicabi
DURSUN

Üye
Şükrü
BOZER

Üye
Mehmet
AKSU

Üye
Bırol
SONER

Üye
Aydemir
TUNÇ

Üye
Nurdane
TOPUZ

Üye
Ahmet
ARSLAN